

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Bistrita-Nasaud
Biroul de solutionare a contestatiilor

Dosar nr. 54/2006.

DECIZIA NR. 62/14.07.2006

privind solutionarea contestatiei depusa de R.L. ,
din Bistrita , inregistrata la D.G.F.P. Bistrita-Nasaud sub nr. 5237/15.03.2006.

Directia Generala a Finantelor Publice Bistrita-Nasaud a fost sesizata de catre Biroul Vamal Bistrita prin adresa nr. 2136/14.03.2006 in legatura cu contestatia formulata de d-l R.L. din Bistrita , privind suma totala de s_t RON reprezentand drepturi de import (s_1 RON - Accize si s_2 RON - T.V.A.).

Contestatia este formulata impotriva masurilor stabilite de reprezentantii Biroului Vamal Bistrita prin Actul constatator nr. 49/19.01.2006 (filele nr. 13-14) , act prin care s-au stabilit in sarcina petentului drepturi de import in quantumul sus aratat.

Constatam ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 , 177 si 179 alin. 1 lit. a). din Codul de procedura fiscala si , pe cale de consecinta , Biroul de solutionare a contestatiilor este investit sa solutioneze contestatia.

I. Din analiza datelor si documentelor aflate la dosarul cauzei se desprind urmatoarele:

Asa cum rezulta din continutul actului atacat precum si al referatului cu propuneri de solutionare inaintat de catre organele vamale , urmare controlului tematic efectuat la Biroul Vamal Bistrita de catre Directia Regionala Vamala Cluj prin compartimentul Verificari Interne s-a incheiat procesul verbal de control din data de 15.12.2005 , act prin care inspectorii vamali au constatat ca angajatii institutiei controlate nu au incadrat corect in lista de valori in vama (aprobată prin O.M.F. nr. 678/2001) autovehiculul importat de catre petent , determinand eronat vechimea acestuia si pe cale de consecinta si quantumul obligatiilor vamale datorate de d-l R.L. din Bistrita. Astfel , s-a constatat ca agentii vamali care s-au ocupat de operatiunea de

import au determinat vechimea autovehiculului in functie de anul fabricatiei regasit in Nota de constatare emisa Registrul Auto Roman (fila nr. 11) desi in lipsa unei date certe cu privire la ziua , luna si anul fabricatiei trebuiau sa considere relevante alte date de aceasta forma (daca ele exista) determinanta fiind data cea mai apropiata de momentul fabricatiei rezultata din documentele prezentate la vamuire. Asa fiind , inspectorii vamali din cadrul compartimentului Verificari Interne – D.R.V. Cluj au considerat determinanta in acest caz data la care a fost emisa cartea de identitate din tara de provenienta functie de care vechimea acestui bun era cu un an mai mica decat cea determinata potrivit anului fabricatiei , stabilita si avuta in vedere la vamuire de catre Biroul Vamal Bistrita. In aceste conditii , prin procesul verbal incheiat la data de 15.12.2005 , s-au stabilit masuri de recuperare a diferentelor suplimentare constand in accize si taxa pe valoarea adaugata datorate de petent.

In baza acestor dispozitii si in temeiul art. 61 din Legea nr. 141/1997 organele Biroului Vamal Bistrita au incheiat Actul constatator nr. 49/19.01.2006 (filele nr. 13-14) prin care au stabilit in sarcina d-lui R.L. din Bistrita suma totala de s_1 RON reprezentand drepturi de import (s_1 RON - Accize si s_2 RON - T.V.A.).

II. Impotriva Actului constatator nr. 49/19.01.2006 d-l R.L. din Bistrita a formulat contestatia inregistrata la Biroul Vamal Bistrita sub nr. 1646/27.02.2006 (fila nr. 15) , transmisa si inregistrata la D.G.F.P. Bistrita-Nasaud sub nr. 5237/15.03.2006 (fila nr. 17).

In cuprinsul contestatiei petentul arata ca a prezentat autoritatilor vamale atat bunul importat , pentru control fizic , cat si toate actele necesare efectuarii corecte si complete a operatiunii de vamuire.

Se sustine in continutul contestatiei ca dispozitiile art. 61 din Codul Vamal sunt aplicabile in situatiile in care se constata diferente intre cele declarate in momentul vamuirii si cele constatate in momentul controlului a posteriori , astfel ca in asemenea imprejurari se justifica stabilirea unor diferente si achitarea lor , insa in speta situatia este alta.

Potentul arata ca , asa cum s-a mentionat anterior , a prezentat corect toate actele necesare in vederea stabilirii obligatiilor vamale atribuite exclusiv a agentilor vamali. Astfel , d-l R.L. apreciaza ca in situatia in care stabilirea drepturilor de import nu a fost facuta in concordanta cu legea , aceasta stare de fapt nu-i este imputabila lui ci angajatului biroului vamal care a stabilit respectivele drepturi de import. Contestatorul mai arata ca este de principiu ca nimeni nu poate invoca in favoarea sa propria-i culpa.

III. Examinand cauza in raport cu documentele existente la dosar si actele normative in materie se retin urmatoarele:

Determinarea valorilor in vama pentru autovehiculele si vehiculele folosite se stabileste , potrivit art. 7 din Normele aprobate prin H.G. nr. 428/23.03.2004 (se va folosi in continuare sintagma Norme) , tinandu-se seama de doua criterii si anume: vechimea bunului prezentat la vamuire , pe de o parte , iar pe de alta parte , caracteristicile tehnice esentiale ale acestuia in functie de categoria de vehicul.

In principiu , in conformitate cu prevederile art. 12 din Norme , vechimea unui mijloc de transport (importat) se determina prin compararea datei fabricatiei cu data efectuării formalităților vamale.

Asa fiind , urmeaza ca speta supusa solutionarii sa fie analizata prin prisma prevederilor art. 11 si 12 din Norme , ale caror continut il redam in cele ce urmeaza:

“Art. 11

Cuantificarea vechimii unui bun se raporteaza la existenta sa , la momentul in care acesta a fost facut , adica , in cazul mijloacelor de transport , momentul in care bunul a fost fabricat. Momentul fabricatiei sau data fabricatiei este inscrisa in unul dintre documentele insotitoare prezentate la vamuire si este exprimata prin: ‘zi , luna , an’ sau ‘an , luna’ sau ‘an’. Daca data fabricatiei mijlocului de transport nu este inscrisa explicit in documentele insotitoare , se va lua in calcul data cea mai indepartata de momentul vamuirii , asa cum rezulta din documentele prezentate la vamuire.”.

Art. 12

Vechimea unui mijloc de transport se determina prin compararea urmatoarelor elemente:

a). data fabricatiei , inscrisa in documentele mijlocului de transport , care poate fi exprimata in ‘zi , luna , an’ sau ‘luna , an’ sau ‘an’ ori data cea mai indepartata de momentul vamuirii , asa cum este inscrisa in unul dintre documentele prezentate la vamuire;

b). data efectuarii formalitatilor vamale pentru mijlocul de transport.”.

Din coroborarea prevederilor art. 11 si 12 din Norme se desprind urmatoarele:

a). data fabricatiei sau “momentul in care bunul a fost fabricat” , astfel cum sunt inscrise in unul dintre documentele insotitoare prezentate la vamuire se poate exprima in trei modalitati:

- zi , luna , an;
- an , luna;
- an.

b). indiferent de modalitatea de inscriere a datei fabricatiei pe unul din documentele insotitoare prezentate la vamuire , ea este considerata , in sensul prevederilor legale antecitate , ca fiind inscrisa explicit. Prin urmare , chiar daca din documentele insotitoare prezentate la vamuire rezulta numai anul fabricatiei , aceasta se considera ca fiind data explicit inscrisa in documente.

Prin exceptie , in ipoteza in care data fabricatiei mijlocului de transport nu este inscrisa explicit (respectiv in una dintre cele trei modalitati admise de Norme) , organele vamale , in conformitate cu ultima teza a art. 11 din Norme , vor lua in calcul data cea mai indepartata de momentul vamuirii , asa cum rezulta din documentele prezentate la vamuire.

In cazul analizat insa nu suntem in prezenta exceptiei , avand in vedere ca dosarul prezentat la vamuire contine ca document insotitor , printre altele , si Nota de constatare vamala pentru autovehicul , eliberata de R.A.R. Bistrita , in care este inscrisa data explicita a fabricatiei exprimata in una dintre cele trei modalitati admise de dispozitia legala , respectiv acea a anului de fabricatie.

Mentionam doar ca articolele 11 si 12 din Norme , referindu-se la documente , folosesc doua sintagme , respectiv , “documente insotitoare prezentate la vamuire” (art. 11) si “documentele mijlocului de transport” (art. 12) , sintagme ale caror continut , in lipsa unor definitii lamuritoare, este interpretabil.

Avand in vedere ca nota de constatare vamala constituie documentul indispensabil in procedura de vamuire este cert ca ea face parte (cel putin) din “documentele insotitoare prezentate la vamuire” in care data fabricatiei este inscrisa explicit. De altfel , in conformitate cu normele legale , in procedura de certificare a autenticitatii unui vehicul rutier se verifica si confirma de catre R.A.R. atat faptul ca principalele sale elemente sunt originale si nu au fost supuse modificarii neautorizate cat si identitatea vehiculului in raport cu datele mentionate in cartea de identitate.

Din perspectiva reglementarilor analizate si a probatoriului din dosar , apreciem ca in cauza supusa solutionarii , data fabricatiei exprimata prin anul de fabricatie mentionat in Nota R.A.R. Bistrita este singura care raspunde cerintelor dispozitiilor legale ca fiind data inscrisa explicit ce poate fi luata in considerare ca element de determinare a vechimii mijlocului de transport.

Ca este asa rezulta indubitabil si din scrisoarea nr. 43641/25.07.2005 a A.N.V. transmisa tuturor directiilor regionale , conform careia daca in cartea de identitate a vehiculului sau in alt document legal ce-l insoteste nu este inscrisa data fabricatiei exprimata intr-una din modalitatile permise de Norme (an , luna , zi ; an , luna ; an) “vechimea se va calcula in raport de anul de fabricatie stabilit de catre R.A.R. in documentul oficial emis in acest scop”.

De altfel in acea scrisoare Autoritatea Nationala a Vamilor, referindu-se la data fabricatiei inscrisa in documentele mijlocului de transport, precizeaza ca se vor avea in vedere “toate documentele care insotesc bunul si in baza carora il pot identifica”. Or , sub acest aspect , Nota de constatare ca document oficial emis de R.A.R. este nu numai documentul care , alaturi de altele , insotesc in mod obligatoriu bunul la vamuire , dar reprezinta si actul prin care se identifica acel bun conform unor proceduri specifice domeniului de activitate a Autoritatii Rutiere Romane.

In contextul de mai sus credem ca trebuie sa atribuim notei de constatare vamala calitate de document care “insoteste bunul si il identifica” , document in lipsa caruia nu se poate realiza vamuirea.

Data emiterii cartii de identitate cat si cea a inmatricularii confirma ca bunul in cauza a fost produs la o data anterioara neavand nici o legatura cu data fabricatiei ca element fundamental de determinare a vechimii mijlocului de transport astfel cum se prevede in Norme.

Drept urmare in lipsa unor reglementari clare pe aceasta linie exista serioase dubii cu privire la faptul ca data cea mai indepartata de momentul vamuirii ar fi una din cele alese de organele de control. De altfel , data fabricatiei ca element de determinare a vechimii este si o stare de fapt care trebuie stabilita cu fidelitate. Or , in contextul in care prin Norme , in lipsa altor elemente de determinare , data emiterii cartii de identitate (sau data primei inmatriculari) nu a fost asimilata cu data fabricatiei , apreciem ca solutia rationala care trebuie aplicata este cea exprimata de Autoritatea Nationala a Vamilor prin scrisoarea amintita mai sus , solutie care isi gaseste si motivatie legala.

Aceasta solutie , ca mod de rezolvare a spetelor prin prisma normelor , este preferabila altor opinii tinand seama ca ea vine tocmai de la autoritatea centrala care a fost promotoarea reglementarilor in discutie si prin urmare , din punct de vedere metodologic , este interpretarea evident cea mai apropiata de forma oficiala.

Chiar in lipsa acestor puncte de vedere , in conditiile in care modul de reglementare a determinarii datei fabricatiei este suficient de confuz (dovada este insasi necesitatea interventiei Autoritatii Nationale Vamale in teritoriu) iar starea de fapt retinuta de organul de control in neconcordanta cu realitatea , se impune aplicarea principiului “*in dubio pro reo*” , asa cum in mod corect au procedat initial organele Biroului Vamal Bistrita care au tinut seama ca in asemenea situatii indoiala profita debitorului.

Pentru considerentele aratate mai sus , in temeiul art. 186 alin. (1) din Codul de procedura fiscala se

DECIDE:

1. Admiterea contestatiei formulata de R.L. din Bistrita , privind suma totala de s_t RON reprezentand drepturi de import (s_1 RON - Accize si s_2 RON - T.V.A.) si , pe cale de consecinta , anulara corespunzatoare a Actului constatator nr. 49/19.01.2006 incheiat de catre organele de control ale Biroului Vamal Bistrita.

Prezenta poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Judetean Bistrita-Nasaud – Sectia de contencios administrativ.

DIRECTOR EXECUTIV ,
L.S.